

Drie Generaties.

Ik was de afgelopen maand weer bij mijn zoon in Dubai.

Hij woont daar al bijna 7 jaar. En omdat wij daar waren gaf hij een borrel voor een mix van expats en die lokale bewoners.

Met één daarvan kwam ik gesprek en ik vertelde hem dat ik onder de indruk was van wat men in drie generaties had opgebouwd. Toen wij daar 50 jaar geleden kwamen waren de bewoners nog analfabeten en woonden ze in wat wij hutten noemden.

Hij vertelde:

“Mijn vader was de jongste zoon en is geboren in 1960. Hij was de eerste die naar een universiteit ging en wel in Dublin. Dat was niet niks, want op 18 jarige leeftijd liet hij zijn hele vertrouwde omgeving achter zich, terwijl hij ook nog nauwelijks Engels sprak.

Zijn vader, mijn Opa dus, had pas op dertig jarige leeftijd leren schrijven en lezen. Terwijl ik op Harvard heb gestudeerd.”

Daar besepte ik mij, voor de eerste keer, dat er in 3 generaties heel veel kan veranderen. Ik werd in dat gevoel nog versterkt toen we een week later verbleven in een resort in Arjan, ook één van de Emiraten, maar dan kleiner en rustiger dan Dubai.

Ook daar weer heerlijk weer, maar wel veel Russen met jonge kinderen.

Ik was verbaasd dat ze zo rustig waren.

Op een gegeven ogenblik trok ik de stoute schoenen aan en sprak ik iemand aan, ik schat dat hij een jaar of dertig was..

Verbaasd dat hij goed Engels sprak durfde ik hem bij de tweede keer te zeggen:

“ik ben er verbaasd over dat jullie zo stil en bescheiden zijn”

Hij keek me aan. Dacht na en zei toen:

“Weet je soms schamen wij ons voor onze ouders. Maar aan de andere kant begrijpen wij het ook wel. Mijn opa werkte op een sovchos, een staatsboerderij dus. Niks te zeggen. Wel eten, maar geen enkele luxe. Mijn vader kreeg de kans om die boerderij over te nemen. En net als veel andere landgenoten, die een staatsbedrijf kregen, ging hij veel geld verdienen.

Hij wilde zijn vroegere armoede compenseren door het geld te laten rollen.

Jullie noemen dat de excessen van de nieuwe rijken.

Mijn generatie heeft gestudeerd en leren relativeren.”

Weer terug in Dubai sprak ik hierover met mijn vriend Yousuf . Als je mijn boekje STOP hebt gelezen dan weet je dat dit een gastarbeider uit Vietnam is , die voor een slavenloon in Dubai een betere toekomst probeerde op te bouwen voor zijn familie.

Wijs als hij is, zei hij:

“In Uw verhaal ben ik nog maar de tweede generatie”.

Er kan heel veel veranderen in een tijdsperiode van 3 jaar. Kijk bijvoorbeeld eens naar de familie Pon. In 1895 nam de Opa van Wijnand Pon op 21 jarige leeftijd de winkel in huishoudelijke artikelen van zijn ouders over. Nu, de derde generatie, een megaconcern met duizenden werknemers.

Het kan ook de andere kant opgaan. Denk aan de boeren. In 1950 waren er nog 410.000 boerenbedrijven. In 2016 waren daar nog 55.000 van over. Bij zes van de zeven boerenfamilies werden de kinderen dus gedwongen een ander beroep te kiezen.

De bedoeling van Even Lekker Lezen is dat je een kwartiertje lang woorden voorbij ziet komen en dat je die dan op jezelf reflecteert. Dat kan iedereen of je nu van je grootouders naar jezelf gaat of van jezelf naar je kleinkinderen.

Dus loop even weg van je computer. Zoek een lekkere stoel op en mediteer.

Zou jij ook veel meer willen weten van je grootouders en hun ouders? Over hun werk, hun wonen, hun vrije tijd, hun overtuigingen? Immers achter elk mens, elke generatie, zit een eigen verhaal.

Ik wel en ik denk straks mijn kleinkinderen en zeker mijn achterkleinkinderen ook.

Daarom ben ik begonnen met af en toe dingen aan het papier te vertellen en dat te printen. Het staat in een ordner in mijn kast met als titel: **Onze GENEN.**

Als ze straks de boel opruimen komen ze het wel tegen.

Ga je het ook doen? Als tien van mijn lezers het oppakken zijn er in de verre toekomst een veelvoud aan nakomelingen dankbaar. Want ze willen weten welke eigenschappen ze van jou hebben.

18 mei 2017.